

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Incitatio ad mundi contemptum, ex consideratione promissorum Dei. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

dane, inaniterq; viuendo, Tu vero in naturalibus optimè es dispositus ad vniuersas virtutes, idcirco non parum dolendum existimo, quod te ad vitam virtuosam dare retardas.

Incitatio ad mundi contemptum, ex consideratione promissorum Dei.

Articulus XIII.

2. Cor. 4.

D quod in præsentia est momentaneum & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. non contemplantibus nobis ea quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporalia sunt, quæ autem non videntur æterna sunt. Ex his beati Pauli verbis, mox innotescit quod tribulatio electorum in vita præsentia, quantumcunque diuturna, grauis ac cerbaque fuerit, tamen futuræ retributionis, cælestiq; gloriæ respectu momentanea fertur & leuis. Incomprehensibilis namq; atq; ppetua est merces futura, Porro perfectus potissimusque Dei amator est, qui non mercedis intuitu, non propriæ vtilitatis affectu,

non

DE
non
dilig
pter ip
tatem
ad eis
oē qu
nem n
desica
dum i
& in
tus re
ter, qu
perfec
cogno
mund
delect
tem &
super
am co
Deni
ralissi
tas, n
ergo n
Deo
se ad
sam I
nius
seipso
fius i

non respectu ad seipsum reflexo Deū diligit, veneratur & colit, sed pure propter ipsam Dei incomparabilem bonitatem, charitatem, & dignitatem, agit ad eis honorem cum omni diligentia, oē quod potest. Verū si hanc perfectionem nondū sumus assequuti, si tantam deificæ dilectionis sinceritatem necdum inuenimus adepti: saltē æternæ & ineffabilis mercedis nobis diuinitus repromissæ intuitu agamus viriliter, quicquid Deo placentius, quicquid perfectius magisque meritorium esse cognoscimus. contemnendo hunc mundum, & omnem eius decorem, delectationem, pompam, prosperitatem & vanitatem, aggrediendoq; insuper viam perfectionis, obseruantiam consiliorum, vitam religiosam. Deniq; quum Deus æternus sit liberalissima bonitas, ardentissima charitas, munificentissimus remunerator, ergo rationalis creatura quo plura pro Deo relinquit, seipsā purius abnegat, se ad dona Dei magis disponit, se ipsam Deo perfectius, integrius ac plenius offert: eo Deus gloriosius & plus seipsum illi copiosius rependit, gratiosius infundit, familiariter ingerit, sublimiusq;

niusq; glorificat, multiplicando in ea
dona gratiæ in præfenti, & dona glo-
riæ in futuro. Hinc siquidem scriptura

Iob 34,

testatur diuina. Si direxerit homo ad
Deum cor suum, spiritum illius, & fla-
tū ad se trahet. Hinc Deus misericors,
sanctus & verax contemptoribus huius
mundi, non solum spopōdit beatificā
atq; præcipuam glorificationem in pa-
tria, sed copiosam quoq; & liberalissi-
mam remunerationem in via, præsen-
tiq; vita. Vnde saluator in Euangelio
ait, Omnis, inquit, qui reliquerit pa-
trem vel matrem, aut fratres, aut a-

Matth. 19.

grum, propter nomen meum, centu-
plum accipiet, & vitam æternam pos-
sidebit. Quid est centuplum accipiet?
Hoc est pro bonis exterioribus, carna-
libus, temporalibus, quæ reliquit, spiri-
tualia bona, gratiæ dona, sancti spiri-
tus munera, temporalibus rebus plus
centuplo præstantiora recipiet in hac
vita: postquam æternam possessurus
est vitam, & gloriam consummatam.
Si ergo mi frater ad amandē, spiritua-
liter atque veraciter cupis ditari, subli-
mari ac nobilitari, contemne pro Dei
amore transitoria & caduca, & quic-
quid mundani homines, spiritum hu-
ius

DE ARCTA VIA SALV. 327

ius mundi, non spiritum Christi habentes, & ob id ad ipsum non pertinentes, magnum aut appetibile opinantur, tu a spernare ut lutum vilissimum imo ut dæmonum laqueum. Si hoc egeris, spiritus sancti templum eris, tota superbenedicta trinitas animam tuam cum omnibus suis diuitijs inhabitabit. Hoc enim filius Dei promisit dicendo, Si quis diligit me, sermones meos seruabit, & pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus Felix anima in qua pater, & filius, & spiritus sanctus morantur. Adhuc audi quid CHRISTVS contemptoribus mundi promisit: Vos, inquit, qui reliquistis omnia, & sequuti estis me, quum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Hoc est quod PAVLVS differit. Nescitis, quiens, quia sancti de hoc mundo iudicabunt? Eccè quam ineffabilis dignitas! Eccè quomodo honorantur à Deo, qui pro eius honore omnia deserunt. Idcirco ait Gregorius. Quisquis diuini amoris stimulo excitatus hic possessa

possessa reliquerit, illic proculdubio
culmen iudiciariæ potestatis obtine-
bit, vt simul iudex cum iudice veniat,
qui consideratione iudicij sese spon-
tanea paupertate castigat. Noli ergo
pro his breuissimo tempore possiden-
dis, tanta bona deifica æternaliter per-
mansura amittere, Ecce Christus lo-
quitur. Ego sto ad ostium, & pulso. Si
igitur ianuam cordis tui aperueris ei,
acquiescendo eius consilijs, intrabit in
te, mentem tuam ingrediens, cœna-
bitque tecum, & tu cum eo: ita quod
diuinis consolationibus te fouebit,
spiritualibus delitijs adimplebit, &
gustabis quam dulcis est D E V S,
quam magna est multitudo dulcedi-
nis eius. quod sæculi amatores gusta-
re nequeunt. Quippe qui nec spiri-
tum sanctum recipere digni sunt.
Prout ait saluator apostolis. Ego roga-
bo patrem, & alium paraclenum (scili-
cet spiritum sanctum) dabit vobis,
quem mundus non potest accipere.
Hinc dicit Bernardus: Præoccupatum
sæcularibus desiderio delectatio san-
cta declinat nec misceri poterunt va-
na veris, æterna caducis, spiritualia
temporalibus, summa uanis; vt pariter sa-
pias

Aposcal. 3.

Psalm. 33.

1. Pet. 2.

Ioan. 14.

Bernar.

DE ARCTA VIA SALV. 323

pijs quæ sursum sunt, & quæ sunt su-
 per terram. Et Augustin. Si habet ani-
 mus in quo oblectetur extrinsecus, si-
 ne spiritualibus delitijs manet intrin-
 secus. Hoc est reuera quod adeo insigni
 verbo gloriosus ait Hieronymus:
 Si carni, inquit, quod libet abscindi-
 mus, mox in spiritu quod delectat in-
 uenimus. Si exterior euagatio claudi-
 tur, interior ad Deum accessus aperi-
 tur. Nam quo anima minus extra se
 spargitur, eo per spirituales profectū
 amplius ad superna erigitur. Vt itaq;
 spiritualium supernaturaliumque bo-
 norum dignissimam illam nobilita-
 tem valeas, spiritu sancto irradiante,
 salubriter contemplari, temporalia
 & terrena hæc parui pendere, calca,
 relinque. Quia, vt Beda fatetur. Qui præ-
 sentibus & caducis delectantur: diui-
 na atque cœlestia nequeunt contem-
 plari. Qui vero ea tanquam vmbra
 & puluerem duxerit: velocius ad spi-
 ritualia poterit eleuari. Et nunc o di-
 lecte, quoniam diuitias, honorem, &
 gloriam diligis: non tibi dicere audeo,
 vt diuitias, honorem gloriamque nul-
 latenus optes: sed ne fallaces diuitias
 mundanum honorem, gloriamque

Coloss
Augustinus

Hieron

o 6

huma-

humanam desideres: sed spūales virtutū diuitias cupias, diuinum honorē & gloriamque quoque cœlestem totocordis affectu requiras. Et verē ditissimus eris prae omnibus mundū aman-

Hieron. tibus. Ideo dicit Hieronymus: Sole *verē diuitiæ* *que sint.* ræ diuitiæ sunt, quæ nos virtutibus diuites reddunt, Si ergo diues esse cupis-

veras virtutum diuitias ama. Si culmē honoris quæris, ad cœleste regnum festina. Si gloriam dignitatis desideras, in supernam angelorum curiam ascribi labora. Hoc est sane quod dicit Gre-

Gregor, gorius: Contemne diuitias, & locuples eris, contemne honores, & eris gloriosus, despice temporalem quietem, & habebis æternam. Facile contemnit omnia propter Deum, qui ad sui ipsius peruenit contemptum. Qui hæc fecerit, dicere poterit cum diuino Apostolo. Omnia detrimentum feci, vt Christum lucrifaciam,

Philip. 3.

Prouocatio ad mundi contemptum,
ex eo quod ipsemet Christus verus
homo & Deus perfectus, in
propria persona hoc
ipsum consul-
uit.

Arti-